

گزارش روز

چالش جدید در پرونده هواپیمای اوکراینی تمایل کانادا برای تشکیل تیم تحقیقاتی مستقل در ایران

● دولت کانادا سعی دارد تیم تحقیقاتی مستقلی را برای انجام‌دادن تحقیقات درباره سقوط هواپیمای اوکراینی در ایران تشکیل دهد.
خبرگزاری آسوشیتدپرس گزارش داده که کانادا در حال تشکیل تحقیقات قانونی و تیم ارزیابی خود برای تحقیق و بررسی درباره شواهد و اطلاعات مربوط به سقوط هواپیمای اوکراینی است. این در حالی است که چندی پیش نیز کانادا، نامه شکایتی از خانواده‌ها به ایران تحویل داده بود.

هواپیمای اوکراینی با ۱۷۶ سرنشین که از تهران راهی اوکراین و بعد اوتاول بودند، دی ۹۸، بر سر اشتباه انسانی، ساقت شد و همه سرنشینان آن درگذشتند. این حادثه یکی از نقاط عطف در رابطه نه‌چندان گرم ایران و اوکراین بود. پیش از این اتفاق، کانسادا، رابطه‌اش را با ایران قطع کرده بود و مصونیت دیپلماتیک را از کارمندان دیپلمات ایران برداشته بود. همین موضوع و البته بی‌میلی کانادا موجب شد حتی دسترسی کنسولی به اتباع ایرانی در کانادا وجود نداشته باشد.

به گزارش ایسنا، خبرگزاری اوکراین‌فورم گزارش داد که سرویس مطبوعاتی وزارت امور خارجه اوکراین اعلام کرده دمیترو کوبلا، وزیر امور خارجه اوکراین و فرانسوا فیلیپ شامپاین، همتای کانادایی‌اش، درباره همسکاری امنیتی و هماهنگی عملکردها پیش از دور بعدی مذاکرات با ایران بر سر پرداخت غرامت از سوی ایران برای سقوط هواپیمای اوکراینی گفت‌وگو کردند.

وزیر امور خارجه اوکراین در گفت‌وگو با آسوشیتدپرس این اقدام را یک گام دیگر در راستای آنچه آشکارکردن حقیقت و پاسخ‌گو دانستن ایران برای دست‌یافتن به حقیقت برای ارائه‌کردن به خانواده قربانیان می‌خواند، عنوان کرد و گفت: ما از هیچ تلاشی از طرف خانواده‌های قربانیان برای دست‌یافتن به حقیقت و پایان ماجرا دریغ نخواهیم کرد.

محسن بهاروند، معاون امور حقوقی و بین‌المللی وزارت امور خارجه در یادداشتی که چندی پیش در روزنامه «شرق» منتشر شده بود، نوشت «وزارت امور خارجه ایران همواره خواستار ایجاد روابط پایدار و دوستانه‌ای با کانادا بوده است. به‌ویژه در سال‌های اخیر که دست‌کم ۴۰۰ هزار نفر از هم‌وطنان ما در این کشور مفق‌م شده‌اند. میان این هم‌وطنان افراد تحصیل‌کرده بسیار است. ازدست‌دادن این سرمایه انسانی ناشی از قصور ما است و نمی‌توان این واقعیت را انکار کرد. ما حداقل کاری که می‌توانستیم انجام دهیم، حفظ ارتباط هم‌وطنان‌مان با میهن، زادگاه و عزیزان‌شان در کشور بود. از طرف دیگر ناتجابه که یاد می‌آوریم، روابط دو کشور از طرف کانادا همواره روابطی لِرزان، ناپایدار و وابسته به حوادث بوده است…».

بهاروند در ادامه این یادداشت با تأکید بر سهوی‌بودن خطای شلیک به هواپیمای اوکراینی نوشت: «متأسفانه اخبار و اطلاعات عمومی ناشناگر این است که دولت کانادا ... موضوع هواپیمای اوکراینی را به‌صورت یک‌جانبه به دادگاه‌های داخلی خود احاله کرده و به دادگاه چراج سبز نشان داده است تا دعای مربوطه را پذیرفته و احتمالاً آن را به یک پرونده کیفری علیه مقامات ایران تبدیل کنند. بدیهی است که محاکم کانادا درباره این پرونده صلاحیت ندارند. این واقعه در سرزمن ایران رخ داده است و محکمه ایرانی از همان روز اول در حال رسیدگی به این قضیه هستند. ما اطمینان داریم که رسیدگی محکمه ایران بسیار جدی، دقیق و منصفانه خواهد بود و قصورکنندگان در هر موقعیت و مرتبه‌ای باشند، در این قاعه مجازات خواهند شد… اگر دولت کانادا چنین رفتاری را ادامه دهد، ما با یک چالش جدید در مناسبات دو کشور روبه‌رو خواهیم شد. بااین‌حال ما در مقابل این اقدامات منفعل نشده و مطابق قانون و تعهدات بین‌المللی خود تا پایان کار خواهیم رفت…».

البته آن یادداشت یک نقطه عطف داشت که این جمله بود: «اگر دولت کانادا قصد داشته باشد با اقدامات یک‌جانبه و با اتکا به مسائل حقوقی در بررسی سانحه و سایر اقدامات قانونی متعاقب آن اخلال ایجاد کند، ما از این پس میچ‌گونه همکاری‌ای به جز حداقل تعهدات بین‌المللی خود، با این کشور نخواهیم داشت.»

شرق: وزارت خارجه ایران درباره سرایت تبعات چالش قهره‌باغ به مرزهای ایران، به جمهوری آذربایجان و ارمنستان هشدار داد. با شعله‌ورشدن دوباره آتش قدیمی زیر خاکستر در منطقه قهره‌باغ بین دو همسایه شمالی ایران در روزهای اخیر و اخباری که از آسیب به برخی مناطق در شمال غرب ایران رسیده است، سخنگوی وزارت خارجه ایران در این زمینه به دو کشور هشدار جدی داد که هیچ‌گونه تعرضی را تحمل نمی‌کنند. در روزهای اخیر، ابتدا اخباری از شنیده‌شدن صدای انفجارها در ایران منتشر شد و آخر هفته گذشته خبر رسید که خمپاره‌های این جنگ به مناطقی در آذربایجان شرقی و اردبیل اصابت کرده است. از سوی دیگر، مقامات وزارت خارجه ترانزیت سلاح از روسیه به ارمنستان از طریق خاک ایران را نیز تکذیب کردند. هفته گذشته، وزیر خارجه و رئیس جمهور ایران با مقامات آذربایجان، ارمنستان و روسیه درباره این چالش تماس و رایزنی داشتند. در میانه اوج‌گیری چالش‌ها که البته با واکنش منفی کشورهای مختلف منطقه و جهان به‌جز ترکیه همراه شده است، ارمنستان نیز برای اعلام آتش‌بس اعلام آمادگی کرده است.

خطیب‌زاده: تحمل نمی‌کنیم

سخنگوی وزارت امور خارجه در پاسخ به پرسش خبرنگاران درباره گزارش‌های تعرضات انجام‌شده به خاک جمهوری اسلامی ایران در جریان این درگیری‌ها گفت: «تحرکات در مناطق مرزی کشورمان به‌طورجدی و با حساسیت تمام ازسوی جمهوری اسلامی ایران در حال رصد بوده و در این ارتباط ضمن اعلام غیرقابل‌تحمل‌بودن هرگونه تعرض ازسوی هریک از طرف‌های درگیر در منطقه به خاک کشورمان، به همه طرف‌ها در زمینه مراقبت لازم در این خصوص هشدار جدی می‌دهیم». سعید خطیب‌زاده در ادامه بار دیگر بر لزوم احترام به تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان، رعایت اصل عدم تعرض به غیرنظامیان، توقف درگیری‌ها و آغاز گفت‌وگوهای جدی و زمان‌دار تأکید کرد و آمادگی جمهوری اسلامی برای کمک به نیل به این اهداف را اعلام کرد. بعد از انتشار تصاویر ویدئویی در هفته گذشته از شنیده‌شدن صدای انفجار درگیری‌های نظامی جمهوری آذربایجان و ارمنستان در اصلاندوز اردبیل که باعث نگرانی اهالی منطقه شده بود، خبر رسید که روستای قهره‌باغ در همین منطقه مورد اصابت بیش از ۲۰ خمپاره قرار گرفته است. مهر گزارش داد وحشت و نگرانی مردم منطقه از این حادثه تا حدی بوده است که باعث شده مردم اصلاندوز به طرف پارس‌آباد ترک کنند. در همین گزارش همچنین آمده است که سد میل مغان که به‌عنوان سد دوستی ایران و جمهوری آذربایجان هم شناخته می‌شود و بین دو شهر اصلاندوز مغان و هورادیز واقع شده است، در معرض تهدید نجات این درگیری قرار گرفته است و خمپاره به نزدیکی این سد و کانال آن برخورد کرده است. علاوه‌براین و پیش از این حادثه، فرماندار شهرستان خداآفرین در استان آذربایجان شرقی نیز اعلام کرد پنج خمپاره به یکی از روستاهای این شهرستان اصابت کرده است. علی‌امیری‌راد دراین‌باره به ایرنا گفته بود: «سه خمپاره به اطراف روستای پرویز خانلو اصابت کرده است که دو تا از این خمپاره‌ها به یونجه‌زارهای اطراف روستا و دیگری به یکی از باغ‌ها اصابت کرده است». او ادامه داد: «دو خمپاره نیز به منطقه مسکونی روستای پرویز خانلو اصابت کرده که یکی به پشت‌بام یکی از منازل مسکونی برخورد کرده و دیگری نیز به شیشه‌های ساختمان مسکونی دیگر آسیب وارد کرده است». امیری‌راد افزود: «بر اثر اصابت این خمپاره‌ها یک کودک شش‌ساله مصدوم شده است که بلافاصله به مرکز درمانی منتقل و به‌صورت سریالی درمان شد».

تکذیب دوباره ترانزیت اسلحه به ارمنستان از طریق ایران

روز جمعه یای گمرک ایران نیز به این چالش باز شد. درپی تکرار شایعات مبنی‌بر انتقال اسلحه از روسیه به ارمنستان ازطریق خاک ایران و انتشار فیلمی که ادعا می‌شد کامیون‌های حامل تسلیحات را نشان می‌دهد،

سخنگوی گمرک جمهوری اسلامی ایران بار دیگر این ادعا را تکذیب کرد. سیدروح‌الله لطیفی دراین‌باره همچنین توضیح داد: «کشور ارمنستان بیش از ۶۰۰ کامیون «گاماز» را هفته‌های پیش از روسیه خریداری کرده است که در طول چند هفته گذشته و قبل از ایجاد درگیری بین باکو و ایروان برای ترانزیت ازطریق دریا و سپس از بندر انزلی به مرز «نوردوز» برای انتقال این کالا اقدام کرده است. این خودروها صرفا کامیون خالی بوده و لوازم نصب چادری، لوازم یدکی و آچار مرتبط با این کامیون‌ها را همراه دارد و هیچ بار یا تجهیزات اضافه دیگری به همراه ندارد که تصاویر آن نیز قابل دسترس عموم است». سخنگوی گمرک تأکید کرد: «گمرک جمهوری اسلامی ایران هر دو کشور را همسایگانی با ریشه‌های فرهنگی تاریخی مشترک و شرکای مهم تجاری خود می‌داند و برای تسهیل تجارت کالاهای تجاری و غیرنظامی بر اساس قواعد سازمان جهانی گمرک و کنوانسیون تجدیدنظرشده کیوتو، تلاش خواهد کرد». این توضیحات در حالی بیان می‌شود که هفته گذشته نیز سخنگوی دستگاه دیپلماسی ایران این ادعاها را رد کرده بود.

وضع‌گیری‌های داخلی آذری‌ها

چالشش قهره‌باغ تنها با برخورد خمپاره‌ها ایران را درگیر نکرده است. در روزهای گذشته، در برخی مناطق، شهروندان آذری ایران جمععاتی در حمایت از جمهوری آذربایجان در این درگیری برگزار کرده‌اند. مشرق‌نیوز خبر داد در روزهای گذشته و در شبکه‌های اجتماعی، فراخوان‌هایی با عنوان تجمع در حمایت از تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان منتشر شده است و متعاقب آنها، در تبریز، ارومیه، اردبیل و زنجان، از مناطق آذری‌نشین کشور، جمععاتی نیز برگزار شده است. گزارش‌ها البته حاکی است این جمععات با شعارها و مواضعی قوم‌گرایانه نیز همراه بوده‌اند که به نظر می‌رسد حاصل فعالیت‌های گروه‌های قوم‌گرا و جدایی‌طلب در مرزهای ایران است. تبریز مشخصاً پیش‌تر نیز شاهد تحرکات این گروه‌ها بوده است و برخی هواداران تیم فوتبال راکتورسازی تبریز در بازی‌های این تیم، پرچم‌های جمهوری آذربایجان و نیز ترکیه را بالا برده‌اند و حتی علیه نام خلیج فارس، شعارهایی داده‌اند. در تهران نیز بعدازظهر پنجشنبه جمعی در همین زمینه در میدان امام حسین (ع) برگزار شد. گزارش انصاف‌نیوز از شعارهای این تجمع جالب توجه است که می‌نوسد برخی از حاضران شعار داده‌اند: «قهره‌باغ بیزیم دی، بیزیم قهره‌باغ» یعنی «قهره‌باغ برای ماست». طبق این گزارش همچنین شعارهای «مرک بر اشغالگر»، «مرک بر ارمنی»، «بیز اولمیه حاضریخ» یعنی «ما برای مردن حاضریخ» و «الله اکبر بسم‌الله» نیز شنیده شده است. گسترش اسلام در جمهوری آذربایجان باعث شده است برخی علاوه بر جنبه‌های قومیتی، جنبه مذهبی نیز به این تقابل بدهند. شعاردهندگان این جمععات البته در این زمینه تنها نیستند. به گزارش مهر در آخر هفته گذشته نمایندگان ولی فقیه در چهار استان کشور با صدور بیانیه‌ای از آذربایجان در این تقابل حمایت کردند. سیدمهدی قریشی، نماینده ولی فقیه در استان

دیپلماسی

تهران به باکوو ایروان هشدار داد

درگیری در قهره‌باغ، خمپاره در ایران

آذربایجان غربی، سیدمحمدعلی آل‌هاشم نماینده ولی فقیه در استان آذربایجان شرقی، سیدحسن عاملی نماینده ولی فقیه در استان اردبیل و علی خاتمی نماینده ولی فقیه در استان زنجان، با صدور بیانیه‌ای مشترک بعد از جلسه‌ای که برای بررسی این مسئله برگزار شده بود، اعلام کردند: «هیچ تردیدی در تعلق قهره‌باغ به جمهوری آذربایجان و اشغال آن و لزوم بازگشت این اراضی به جمهوری آذربایجان، کشور اهلیت نیست و دولت جمهوری آذربایجان در بازپس‌گیری این اراضی کاملاً قانونی و شرعی عمل کرده و با این اقدام درصدد اجرای چهار قطع‌نامه شورای امنیت سازمان ملل برآمده است». این چهار امام جمعه اقدام خود را در راستای دفاع از مظلوم و وظیفه مذهبی خود خواندند و افزودند: «ملت آذربایجان بهتر از همه می‌داند که جمهوری اسلامی بالاترین کمک و حمایت را در طول اشغال قهره‌باغ به آذربایجان داشته و در تمام محافل بین‌المللی از تمامیت ارضی آذربایجان دفاع کرده و وزارت امور خارجه نیز اخیراً دوباره بر تمامیت ارضی آذربایجان تأکید کرده است. اگر عنایات جمهوری اسلامی در بدو اشغال قهره‌باغ نبود، قطعاً اشغال تا باکو امتداد می‌یافت». این موضع‌گیری البته در حالی مطرح شد که وزارت خارجه و دولت ایران درپی شروع دوباره درگیری‌ها، از هیچ طرفی حمایت نکرده‌اند و خواستار توقف درگیری‌ها و گفت‌وگو برای حل مسئله شده‌اند. ایران حتی پیشنهاد داده بستر گفت‌وگوها در این زمینه را فراهم کند. این موضع‌گیری درپی درگیری‌های چند هفته پیش در همین منطقه هم به همین شکل انجام شده بود.

تماس‌های ایران در پیگیری توقف درگیری نظامی

موضع‌گیری‌های رسمی ایران از تریبون‌های دولت و وزارت خارجه نیز بر همین موضع استوار بوده است که درگیری باید متوقف شود و اختلافات از طریق گفت‌وگو حل شوند. در همین زمینه، وزیر خارجه ایران جمعه‌شب با سرکنی لاوروف، همتای روس خود تماسی تلفنی داشت و درباره آخرین تحولات قهره‌باغ گفت‌وگو و رایزنی کرد. ظریف در روزهای آغازین این درگیری‌ها با جیوچن بایراموف، وزیر امور خارجه جمهوری آذربایجان و زهراب منتاسگنایان، وزیر امور خارجه ارمنستان، تماس‌های تلفنی جداگانه داشت و در آن، دو طرف را به خویشتن‌داری، آتش‌بس و پایان فوری خصومت‌ها و همچنین آغاز مذاکره در چارچوب حقوق و قوانین بین‌المللی دعوت کرد. وزیر امور خارجه کشورمان همچنین آمادگی جمهوری اسلامی ایران برای استفاده از تمام ظرفیت‌های خود به‌منظور برقراری آتش‌بس، آغاز گفت‌وگو و استقرار صلح و آرامش را به دو طرف اعلام کرده بود. حسن روحانی، رئیس‌جمهور نیز هفته گذشته در تماس با نخست‌وزیر ارمنستان جبر و درگیری را «موجب پیچیده‌ترشدن اوضاع» دانست. روحانی در تماس با نیکول پاشینیان، توقف این درگیری‌ها را برای ایران مهم خواند و آمادگی جمهوری اسلامی ایران را برای ایفای هرگونه نقش سازنده که مورد نظر دو کشور دوست و همسایه باشد، اعلام کرد. محمود واعظی، رئیس‌دفتر رئیس‌جمهور نیز در تماس با شاهین

سخنرانی اتمی ظریف

نشست فرصتی منحصربه‌فرد برای بسیج جهانی در راستای آزادسازی بشریت از کابوس اتمی فراهم می‌آورد. ۲۵ سال پس از آنکه کنفرانس بان‌گزکی و تعدید معاهده منع گسترش (ان‌پی‌تی) کاهش اتکا به تسلیحات اتمی را خواستار شد و دیوان بین‌المللی دادگستری به انجام تلاش‌های همراه حسن‌نیت برای خلع سلاح اتمی رای داد، ایالات متحده در حال توسعه تسلیحات اتمی جدید است و درعین‌حال به شکلی بی‌پروا قیود استفاده از این جنگ‌افزارها را نیز کاهش می‌دهد. علاوه‌براین، ایالات متحده با خروج غیرقانونی از پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد (آی‌ان‌اف) و برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) آسیبی عظیم به معاهده منع گسترش (ان‌پی‌تی) وارد کرده است.

او در ادامه سخنرانی‌اش به حمایت آمریکا از عربستان اشاره کرد و گفت: «ایالات متحده به‌عنوان تنها مرتکب یک حمله اتمی، به حمایت بی‌قیدوشرط از تنها دارنده زرادخانه اتمی در منطقه ما می‌پردازد: یک رژیم قانون‌شکن که علناً دیکران را به نابودی اتمی تهدید کرده و هم‌زمان درخصوص اشاعه تسلیحاتی مظلوم‌نمایی می‌کند. جامعه بین‌المللی باید اسرائیل –که تجاوزگری جزئی از ذات

مصطفی‌اف، معاون نخست‌وزیر جمهوری آذربایجان ضمن اعلام احترام برای تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان، شایعات درباره کمک ایران به ارمنستان در این زمینه را تکذیب کرد و گفت: «پایان اشغال را موجب ثبات در منطقه می‌دانیم».

داستان قدیمی قهره‌باغ

داستان قهره‌باغ اما داستان هفته گذشته و ماه گذشته نیست؛ اختلاف جمهوری آذربایجان و ارمنستان درباره قهره‌باغ عملاً عمری طولانی‌تر از عمر این دو جمهوری به‌عنوان کشورهای مستقل دارد. بهرام امیراحمدیان، کارشناس مسائل روسیه و قفقاز، اواسط مرداد که نشانه‌های درگیری دوباره هویدا شده بود، دراین‌باره به «شرق» گفته بود: «جمهوری آذربایجان و ارمنستان قبل از فروپاشی شوروی سابق در ۱۹۸۸ بر سر قهره‌باغ با هم درگیر شدند. بعد از فروپاشی شوروی هم این جنگ ادامه پیدا کرد؛ تا زمانی که با ورود شورای امنیت سازمان ملل متحد و با همکاری اروپا، آتش‌بس اعلام می‌شود و گروهی به نام مینسک، با عضویت آمریکا، روسیه و فرانسه، بر آن نظارت می‌کنند. این اختلاف بعد از فروپاشی شوروی در سال ۹۱ به آنجا رسید که با حمایت ارمنستان، این منطقه از جمهوری آذربایجان اعلام استقلال کرد و با نام «جمهوری آرتساخ» خود را خودمختار خواند، اما به گفته امیراحمدیان این اعلام استقلال با اینکه این جمهوری خودخوانده «دو دهه سابقه حکومت‌داری دارد، شناسایی بین‌المللی نشده است. قهره‌باغ در این حالت روابط نزدیکی با ارمنستان دارد و ارتباط آن با جهان خارج از طریق ارمنستان صورت می‌گیرد». ادعاها درباره دخالت ایران در حمایت از ارمنستان در این

۴-اتحادی‌که به‌جز ائمه جمعه چهار استان شمال غرب امضای ائمه جمعه دیگری از دیگر نقاط کشور یای این بیانیه نیست، شائبه رویکرد قومی و محلی‌گرایی در امضا و انتشار چنین بیانیه‌ای مشهود است. در صورت صحت این شائبه باید بررسی کرد چرا جایگاهی که باید وحدت‌بخش و انسجام‌گرا و حافظ وحدت ملی باشد، موضع‌گیری قومیتی کرده است! آیا تأملی صورت گرفته که استمرار این اتفاقات و سرایت آن به سایر استان‌ها و شهرستان‌های کشور چه پیامدهایی درپی داشته و خواهد داشت؟ اگر قرار باشد درباره شرایط حساس منطقه در دیگر استان‌های مرزی کشور، صاحبان تریبون‌ها بسته به تحلیل خود و غیرهمسو با سیاست اصلی کشور اقدام به حمایت از یکی از طرفین منازعات و چالش‌های منطقه کنند، آیا بی‌ثباتی و تنش به عمق کشور رخنه نخواهد کرد!

۵- دستگاه‌های حاکمیتی باید برای هماهنگی اجزای خود به صورت جدی و بدون هر نوع تعارفی وارد عمل شوند و همگان متوجه عواقب و پیامدهای این رویکرد باشند.

ادامه از صفحه اول

یک بیانیه درباره مناقشه قهره‌باغ و چند پرسش

آیا این شخصیت‌های رسمی به عواقب این بیانیه و سوءاستفاده افراطی‌های قوم‌گرا اندیشیده بودند؟ اگر کسانی تحت تأثیر این بیانیه در خیابان حاضر شده یا فراتر از آن به همراهی با یکی از طرف‌های درگیر در مناقشه قفقاز بپردازند و دیگر پیامدهای این بیانیه، آیا مسئولیت اخلاقی و قانونی آن با صادرکنندگان بیانیه نیست؟

۳-رویدادهای اخیر در منطقه قهره‌باغ درمقایسه با درگیری‌های ماه گذشته و سال‌های قبل دارای وجه ممیزه بزرگی است. ورود جدی ترکیه به مناقشه و حمایت کامل این کشور از یکی از طرفین درگیری و هم‌زمان انتشار اخبار وسیعی دال بر اعزام گروه‌های تروریستی مستقر در سوریه و هم‌پیمان با ترکیه به منطقه قهره‌باغ موجب بروز نگرانی در محافل سیاسی در کشور می‌شود. درحالی‌که کشور هزینه زیادی برای درکردن گروه‌های تروریستی و تکفیری از مرزهای ایران در عراق و سوریه پرداخته است. امروز حضور بخشی از این گروه از تکفیری‌ها و ارتش آزاد سوریه در محیط بلافضل امنیتی کشور و در جداره مرزی کشور، نگران‌کننده است؛ یعنی جدای از نقش اثرگذار اسرائیل در حمایت از یکی از طرف‌های درگیر در مناقشه قهره‌باغ و فروش تجهیزات جنگی و جاسوسی به این کشور و حضور گروه‌های تروریستی در این منطقه که از دشمنان جمهوری اسلامی و وحدت اسلامی تلقی می‌شوند! در چنین شرایطی مشخص نیست صادرکنندگان بیانیه اخیر براساس کدام تحلیل و منابع مشاوره‌ای به این نتیجه رسیده‌اند که زمان مناسبی برای انتشار اطلاعاتی است؟

۴-ازآنجایی‌که به‌جز ائمه جمعه چهار استان شمال غرب امضای ائمه جمعه دیگری از دیگر نقاط کشور یای این بیانیه نیست، شائبه رویکرد قومی و محلی‌گرایی در امضا و انتشار چنین بیانیه‌ای مشهود است. در صورت صحت این شائبه باید بررسی کرد چرا جایگاهی که باید وحدت‌بخش و انسجام‌گرا و حافظ وحدت ملی باشد، موضع‌گیری قومیتی کرده است! آیا تأملی صورت گرفته که استمرار این اتفاقات و سرایت آن به سایر استان‌ها و شهرستان‌های کشور چه پیامدهایی درپی داشته و خواهد داشت؟ اگر قرار باشد درباره شرایط حساس منطقه در دیگر استان‌های مرزی کشور، صاحبان تریبون‌ها بسته به تحلیل خود و غیرهمسو با سیاست اصلی کشور اقدام به حمایت از یکی از طرفین منازعات و چالش‌های منطقه کنند، آیا بی‌ثباتی و تنش به عمق کشور رخنه نخواهد کرد!

۵- دستگاه‌های حاکمیتی باید برای هماهنگی اجزای خود به صورت جدی و بدون هر نوع تعارفی وارد عمل شوند و همگان متوجه عواقب و پیامدهای این رویکرد باشند.

ادامه از صفحه ۲

چه کسی محکوم است؟

تیزتر آن روز «شرق» از گفت‌وگو با کدخدایی این بود: «تأیید صلاحیت روحانی و عارف با وساطت آیت‌الله جنتی»، وقتی به‌همین راحتی خیلی از چهره‌های سیاسی می‌توانند پشت در تأیید صلاحیت شورای نگهبان بمانند و از فیلتر آن رد شوند، اینکه جریانی به مردمی را بابت رای دادن به یکی از گزینه‌های تأییدصلاحیت‌شده شورای نگهبان مقصد بدانیم، مطایب‌های رندانه بیشتر نیست. احمد پادیدبادی دراین ماجرای مسئولیت‌پذیری در ارتباط با کارنامه دولت‌ها به همین نقش شورای نگهبان اشاره کرده است. او چندی قبل در یادداشتی درباره مسئولیت کارنامه روحانی نوشته بود: «جدای از بحث‌های مربوط به مسئولیت کلی نظام سیاسی در برابر مشکلات وضع موجود، به نظر من بیش از اصلاح‌طلبان، شورای نگهبان مورد حمایت بی‌چون‌وچرای اصولگرایان، مسئول کارنامه حسن روحانی است! همه می‌دانیم که انتخابات ریاست‌جمهوری در ایران شبیه هیچ کشور دیگری نیست و امکان رقابت در این انتخاب برای هر صاحب فکر و تخصص و توانایی وجود ندارد. به عبارت روشن‌تر، در جمهوری اسلامی فقط کسانی می‌توانند در رقابت بر سر پست ریاست‌جمهوری شرکت کنند که شورای نگهبان شرایط خاصی را در وجود آنها احراز کند؛ بنابراین، نهاد احراز‌کننده شرایط ریاست‌جمهوری، به‌طور طبیعی مسئول اصلی عملکرد هر رئیس‌جمهوری در ایران به شمار می‌رود. ممکن است اعضای شورای نگهبان استدلال کنند که آنها که از دل آدم‌ها خبر ندارند بلکه به شرایط ظاهری و اظهارنظرهای رسمی نامزدها تکیه می‌کنند و از این جهت مسئولیتی در برابر عملکرد رؤسای جمهور ندارند. در این صورت همین تفسیر برای حامیان و رأی‌دهندگان هم قابل تعمیم است، آنها‌ها هم به شعارها و شبهه‌برنامه‌ها و رفتارها نگاه کردند و رای دادند. در واقع بین گزینه‌ها موجود با بررسی‌ها و رجوع به عقل جمعی و فردی به فردی رای دادن که به نظر‌شان بهتر از دیگران می‌توانست کشور را اداره کند با حداقل سلیقه سیاسی، فرهنگی و اقتصادی‌اش به آنها قطعاً نه است! بلکه بیش از دیگران نزدیک بود. ماجرا این‌که کدام در حداقل در دو مورد رئیس‌جمهوری مناقشه‌برانگیز اخیر که سطح پشیمانی و مسئولیت‌گریزی در قبال آنها و مورد پرسش قراردادن حامیان و رأی‌دهندگانشان قابل قیاس با پیشینان نیست، حامیان بابت چیزی شمات می‌شوند که مسئولیتی در قبال آنچه بعد رخ داد، نداشته‌اند».